

dende Lov. Efter disse staar det offentlige Bidrag ligefrem i Forhold til Medlemsbidragene: Bidragene fra Arbejderne selv til deres Arbejdsløshedskasser. Men det er jo ganske naturligt — og saadan er vel ogsaa Forholdene i det praktiske Liv —, at de, som er bedst lønede, vil have de største Understøttelser, naar de bliver arbejdsløse, de betaler derfor det højeste Bidrag og faar som Følge deraf ogsaa det største Tilskud fra det offentlige. Der er imidlertid noget urimeligt i, at de, som har den højeste Løn, som altsaa økonomisk er bedst stillede, ogsaa skal have det største Tilskud fra det offentlige til deres Forsikringer. Det er dog ikke det Princip, hvorefter Staten i Almindelighed støtter Selvhjælpsbestræbelserne hos de mindst bemidlede i Befolkningen. Jeg kan derfor heller ikke se rettere end, at de Principper, der her foreslaas bragt i Anvendelse, byder paa væsentlige, ja, paa principielle Fordele fremfor de hidtil gældende.

Det menes ifølge Bemærkningerne til Lovforslaget, at der for Statens Vedkommende ved disse nye Fordelingsregler og gennem de Procenter, som efter Forslaget skal ydes, vil kunne spares 962 000 Kr. og for Kommunernes Vedkommende en lignende Sum. Der gøres opmærksom paa — og jeg tror ogsaa, Ministeren nævnte det i sin Forelæggelsestale —, at disse Beregninger hviler paa et om end ikke helt sikkert Grundlag, saa dog et Grundlag saa sikkert, som det ifølge Forholdenes Natur kan være. Man kan ikke paa Forhaand sige bestemt, hvor meget der vil kunne spares, men jeg gaar ud fra, at de Tal, her er nævnt, er saa rigtige, som de i det hele taget kan være, og saa vil det — med den Arbejdsløshed, vi har for Tiden, og med de Vedtægter, Kasserne nu har — betyde, at der ved de nye Tilskudsregler vil kunne spares et Par smaa Millioner. Jeg tror dog, vi maa gøre os klart, at selv om Forslaget føres igennem, selv om Beregningen er rigtig ud fra det nu skitserede Grundlag, saa vil denne Besparelse dog ikke komme til at foreligge i det virkelige Liv. Jeg gaar nemlig ud fra, at hvis den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, som det foreslaas senere hen i Lovforslaget, falder bort, vil den forsikringsmæssige Del af Arbejdsløshedsunderstøttelsen antage et større Omfang, saa vil Kasserne være nødte til at forsikre deres Medlemmer for en længere Periode; derved vil Medlemsbidraget nødvendigvis blive større og af den Grund ogsaa Statens og Kommunernes Bidrag til Kasserne, idet det offentlige Tilskud jo er sat i et procentvis Forhold til Medlems-

bidraget. Hvis vi imidlertid gaar ud fra, at Arbejdsløshedskasserne vil udvide deres Virksomhed, saaledes at den kommer til at omfatte ikke alene det Tidsrum, for hvilket Medlemmerne nu er forsikrede, men ogsaa et yderligere Tidsrum, som svarer nogenlunde til det Tidsrum, hvori Medlemmerne nu kan faa ekstraordinær Arbejdsløshedsunderstøttelse, saaledes at de fremtidig ordinært kan faa den samme Understøttelse, som de nu delvis faar ad ekstraordinær Vej, saa vil det i Almindelighed sige, at Forsikringstiden fordobles, og det vil ogsaa sige, at i den ene Halvdel af denne Periode vil de faa omtrent to Trediedele af den Understøttelse, som de nu har i Henhold til den nugældende Forsikringslov. Det vil efter mit Skøn omtrent sige, at Udgifterne, Byrderne for Kasserne vil blive forøget med to Trediedele af det, de har i Øjeblikket, og derfor skulde det synes at være det mest sandsynlige, at ogsaa Medlemsbidraget under disse Forudsætninger skulde forhøjes med $\frac{2}{3}$, men derigennem vilde ogsaa det offentlige Bidrag til disse Kasser blive forhøjet med $\frac{2}{3}$, og hvis vi gaar ud fra det, vil der, efter hvad jeg har kunnet regne ud, ikke blive Tale om en Besparelse paa den Konto, men om en Udgiftsforøgelse. Det er oplyst for mig, at det offentlige Bidrag til Arbejdsløshedskasserne for 1926—27, saa vidt det har kunnet beregnes — Aaret er jo ikke fuldt ud til Ende —, vil blive saadant noget som 7 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Nu er der altsaa i Forslaget regnet med, at hvis dets Bestemmelser bliver gennemført, vil der spares omkring 1,9 Mill. Kr., men regner vi, som sagt, med, at Forsikringstiden fordobles, og at der i Tiden udover det nuværende Forsikrings-tidsrum skal ydes en Hjælp af $\frac{2}{3}$ af den, der nu ydes forsikringsmæssigt, vil dette kræve betydeligt større Bidrag fra det offentlige Side, og jeg tror da, man gør klogt i at regne med — for det vil ikke være langt fra det rigtige —, at denne Del af Forslaget ikke vil betyde en Besparelse, men en Udgiftsforøgelse paa smaa 2 Mill. Kr.

Vi kommer saa til den tredje Del af Forslaget, der angaar den ekstraordinære Arbejdsløshed, og det er jo her, den store Besparelse fremkommer, idet den ekstraordinære Understøttelse foreslaas fuldstændig strøget. Arbejdsløshedsfonden, som jo skal yde Støtte under en ekstraordinær Arbejdsløshedsperiode, faar til Opgave dels at afholde Kursus for dem, der er arbejdsløse, dels at yde Bidrag til Nødhjælpsarbejders Igangsættelse.

Maa jeg, medens jeg er ved Arbejdsløs-